

skal jeg slutte med at erklære, at mine Partifæller og jeg er rede til at medvirke til Lovforslagets Fremme.

Trier: Af de to Hovedpunkter, der indeholdes i det foreliggende Lovforslag, nemlig Ændringen af Havneraadets Myndighed og Ændringen i dets Sammensætning, forekommer det mig, at det første ganske naturligt maa være betinget af det sidste, at det at give Havneraadet den besluttende Myndighed maa være betinget af, at dette Havneraad ogsaa paa tilstrækkelig alsidig Maade repræsenterer de Interesser, som skal finde Udtryk igennem det. Der er jo ogsaa stillet Forslag om en væsentlig Forandring i Havneraadets Sammensætning. Medens tidligere kun Stat og Kommune har været repræsenterede i det, har man nu taget de direkte interesserede Parter i forskellige Erhverv med, og det kan kun være af det gode. Men hvorfor man egentlig derfor relativt i saa høj Grad har forringet Kommunens Indflydelse i Havneraadet, forstaar jeg ikke rigtigt. Tidligere har Stat og Kommune, naar vi ser bort fra Formanden, delt Pladserne ligeligt; nu gaar Lovforslaget ud paa, at Staten skal have 6, Organisationerne 6 og Kommunen 4 Pladser. Hvor Kommunen før besatte Halvdelen, vil den altsaa efter Lovforslaget kun besætte en Fjerdedel. Da det er en Tredeling, man har skabt, vilde det dog i alt Fald være rimeligt, at man fordelte disse 3 Dele af Havneraadet ligeligt mellem de 3 Parter, der er Tale om. Jeg vil henstille, at man tager dette under Overvejelse, al den Stund det jo fra alle Sider maa indrømmes, at Kommunen repræsenterer en væsentlig Del af de Interesser, der knytter sig til Havnen, at det er Byens Havn, og at Kommunen som saadan kan gøre Krav paa at være tilstrækkeligt repræsenteret i Havneraadet.

At Erhvervene faar en saa fremtrædende Plads i dette, kan, som sagt, efter min Mening kun siges at være af det gode, og det retter i Virkeligheden en Appel i dobbelt Retning, en Appel til Havnen og Havneraadet om at føle sig som Udtryk for Erhvervene i Landet, men ogsaa omvendt en Appel fra Havnen til Erhvervene om at være, hvad de skal være. Til syvende og sidst kan selv de mest udmærkede administrative Forholdsregler ikke afgøre Sagen, hvis det i Købmandsstanden og blandt de skibsfarende skorter paa det Initiativ og den solide Dygtighed, som alene er i Stand til at føre Sagen igennem. Jeg antager, at det er i Virkeligheden Knudepunktet i det hele. Er vor Handels-

stand, hvad den bør og skal være, har den et Initiativ, der rækker vidt ud, og har den en Dygtighed, der hviler paa solid Grund, saa er der Betingelser til Stede, og uden det er der ingen Betingelser til Stede, selv om Lovgivningen ordner Havneforholdene nok saa godt.

Der har været talt om Havnedirektørens Stilling, og der er rejst Spørgsmaal om, hvorvidt det er naturligt, at han er Formand for Raadet. Jeg forstaar som den ærede foregaaende Taler (Sonne) godt, hvilke de ledende Tanker har været, naar man i Lovforslaget har foreslaaet ham som Formand, nemlig at han er det Baand, der binder denne Virksomhed sammen til en Enhed, at han, som den foregaaende Taler sagde, er Sjælen i det daglige Liv i Havnen, i den hele Administration, og den, der paa dette Punkt maa siges at repræsentere Sagkundskaben. Jeg er derfor ikke sikker paa, at der ikke vilde tabes noget væsentligt, hvis man gik bort derfra, men det er et Spørgsmaal, man kan forhandle om. Jeg ser ogsaa meget godt, at det har sine Fortrin, at et Raad sættes i Stand til selv at vælge sin Formand. Der kan jo tænkes Tilfælde, hvor ikke enhver Formand er paa sin Plads i ethvert Raad, og først og sidst kommer det dog an paa, at der er den rette Overensstemmelse mellem den, der leder en saadan Forsamling, og Forsamlingen selv. — Men ogsaa af en anden Grund mener jeg, at dette Spørgsmaal maa overvejes nærmere, nemlig fordi det forekommer mig, at det, der staar i Lovforslaget om Havnedirektørens Stilling i Raadet, er ganske besynderlig uklart. Der staar, at Havneraadet bestaar af Havnedirektøren, der er Raadets Formand, og 16 Medlemmer. Havnedirektøren er ganske vist Formand i Havneraadet, men der staar ikke, at han er Medlem af det. Der staar ogsaa senere, at Havneraadets Medlemmer oppebærer intet Vederlag, men i en efterfølgende Paragraf findes en Bestemmelse om, hvorledes Havnedirektørens Løn skal fastsættes. Det er altsaa som Medlem af Havneraadet, at han intet Vederlag skal have, men han er ikke Medlem af Havneraadet efter den første Linie i Lovforslaget, og det kan faa en vis Betydning. Det staar imidlertid saa uklart, at man ikke rigtigt kan se, hvad Meningen er. Det kunde betyde, at man vilde trække en Grænse imellem, hvem der er Medlem, og hvem der er Formand, paa den Maade, at Formanden ganske vist leder Forhandlingen, men ingen Stemmeret har. Jeg ved ikke, om det er Meningen. Der er jo